

EINDSCHOT

Droom komt uit op eigen eiland

Meehelpen het hekwerk voor de Tri-Ambla op te bouwen en af te breken en tussendoor even het podium pakken. Lex Kiewied deed het zaterdag op 'zijn' Ameland.

RENÉ SMID

Vooraf haalde hij nog een beetje lacherig zijn schouders op. Podium bij de kwarttriatlon? Ga weg. De top tien was veel realistischer. Na een zware anderhalve kilometer zwemmen lag Kiewied op de zeventiende plek. Op de fiets en bij het hardlopen maakte hij dat meer dan goed. Een golf van opwinding bij de kijkers langs de route, toen bleek dat Amelands eigen Lex Kiewied afkoerste op een podiumplaats. Hij werd in 2.43,29 tweede, achter de ongenaakbare Mark Hamersma uit Veenendaal (2.38,14) en vlak voor Marc Hulzebos (Den Helder, 2.43,40).

„Het was een droom die voor mij niet realistisch was, maar ik heb een jaar lang elke dag getraind. Dit was voor mij een superdoel en het is geweldig dat ik een podiumplaats op Ameland mag meemaken”, zei de 36-jarige Kiewied glunderend.

De in Nes woonachtige Kiewied kende het parcours uit het hoofd. Hij hielp zelfs mee met het bouwen van de zone waar de mountainbike wordt verruild voor de loopschoenen. Kiewied tekende precies uit waar de fietsen moesten staan en met een shovel bracht hij het hekwerk naar de wisselzone. „En ook het podium heb ik met een paar anderen neergezet. Straks breken we de boel weer af.”

Toen de Tri-Ambla zestien jaar geleden voor het eerst op Ameland werd gehouden, deed Kiewied al mee. Hij was gestopt met voetballen bij Geel-Wit en zocht een andere uitdaging. „Lopen en fietsen vond ik altijd leuk en dat wilde ik combineren in een triatlon.” Bij de eerste twintig eindigen lukte vaak wel, maar stunten deed hij tot zaterdag nooit.

Kiewied trainde voor deze triatlon een jaar lang bijna elke dag. Dat is op zich niet heel verwonderlijk, ware het niet dat Kiewied voor de NAM op boorplatform Ameland-Westgat 1 werkt. Twee weken achtereen is Kiewied dan van huis. Soms met de helikopter, maar meestal met de boot wordt hij samen met zijn collega's naar het platform gebracht. Kiewied maakt werkdagen van twaalf uren, maar probeert altijd te trainen. „Er is een kleine gym met een hometrainer, loopband en wat gewichten. Daar ben ik dan een uurtje. Het is niet optimaal, maar als je goed wilt zijn, moet je ook daar gewoon trainen.”

Hoewel het werk zwaar is, geniet Kiewied er ook van. Hij groeide op met het silhouet van het boorplatform aan de horizon en zijn eerste spreekbeurt op school ging over het platform. Kiewied zit er al bijna elf jaar en is tegenwoordig operator in de controlekamer. Hij moet ervoor zorgen dat de boorinstallatie blijft werken. Wanneer hij thuis is, brengt de Amelander zoveel mogelijk tijd door met vrouw Jetske en zijn kinderen Jikke (7) en Jesper (5). „Dat is een beetje het voordeel aan mijn werk. Ik ben dan wel twee weken weg, maar daarna ook volledig thuis.”

Al dat trainen het afgelopen jaar

Lex Kiewied verlaat het water van het Leije Gat. FOTO JAN SPOELSTRA

had ook nog een ander doel. Kiewied wilde dolgraag eens een bijzondere triatlon lopen. „Ameland is fantastisch, maar dat zie ik elke dag wel.” Daarom toog hij twee weken geleden met zijn ouders - „de kinderen moesten naar school” - naar Oostenrijk. Hij ging op 27 augustus voor de eerste keer meedoen aan de Iron Man van Zell am See: 1,9 kilometer zwemmen in de Zellersee, 90 kilometer fietsen en een halve marathon lopen.

In de warmte, - „ik hou niet zo van kou” - tussen de bergen en in het felblauwe water waande Kiewied zich in een droomwereld. „Daar kreeg ik echt kippenvel van. Het zwemmen was daar ook fijn. Hier zie je maar een klein stukje als je onder water kijkt, want het is troebel. Daar is het water zó helder en niet eens zout. Als je eens een hap binnenkrijgt, is het nog lekker ook...” Het fietsen, met een steile klim van 15 procent, viel de

Ook op het boorplatform blijft Lex Kiewied elke dag trainen

atleet wat zwaar. Hij heeft liever een mountainbike dan een wegfiets. „Dan kan ik kort en krachtig sturen en als je bergop moet, houd je één strak tempo aan.”

Wat ambities voor de toekomst betreft, hield Kiewied zich op de vlakte. Hij wil eerst vakantie vieren en tot rust komen. „Het kan zijn dat ik een tijdje helemaal niks doe. Misschien komt het gezin volgend jaar wel weer op de eerste plek. Helemaal na zo'n prestatie als nu kun je dat nog makkelijker beslissen.” Kiewied beseft ook dat het voor hem niet mooier kon. De Tri-Ambla winnen is

gezien zijn leeftijd niet meer reëel. „Ik moet namelijk nog zoveel beter zwemmen om mee te kunnen bij de echte top en die ontwikkeling komt er niet meer als je 36 bent.” Ter vergelijking: winnaar Mark Hamersma (24) deed 20 minuten en 48 seconden over het zwemmen en Kiewied 26 minuten en 2 tellen.

Wellicht dat in de toekomst een andere Kiewied in de voetsporen van Lex treedt. Dochter Jikke (7)

mocht zaterdag voor de eerste keer meedoen bij de junioren en genoot volop. „Ze ziet papa al jaren triatlons doen en wilde ook heel graag.” Jikke werd bij haar vuurdoop verdienstelijk achtste. Haar ouders juichten hartstochtelijk mee. Daarna was het voor Lex Kiewied tijd om de shovel uit de schuur te halen en de hekken weer op te ruimen. „Dit is best een lange dag, maar wat is het mooi om te doen.”

Hamersma en Wassink-Hitzert oppermachtig

Mark Hamersma lag zaterdag vanaf het begin op kop en won de Tri-Ambla bij de mannen met gemak. Hij kwam binnen in 2.38,14, voor Amelander Lex Kiewied (2.43,29) en Marc Hulzebos uit Den Helder (2.43,40). Oud-Bolswarder Erik Negerman kwam als negende over de streep in 2.49,18. Bij de vrouwen had Sandra Wassink-Hitzert uit Nijkerk geen

moeite haar titel te prolongeren. Ze legde de triatlon af in 2.59,08 en dat was meer dan genoeg om Silvia Brouwer (Heerenveen, 3.18,31) achter zich te laten. Klazien Politek uit Groningen werd derde in 3.22,59. Aan de zestiende Tri-Ambla deden in totaal negenhonderd atleten - waarvan honderd kinderen - mee.